

Senda Lladres, documentada en un amillament de l'any 1886, en el terme d'Oliva (Gandia) (XXXIII, 43.3).

Pas dels Lladres, a la carena del Pir., te. de Vallcebollera (Alta Cerdanya) (XXIII, 54.17).

Bracet dels Lladres, sequiola del terme de Real de Montroi (Ribera Alta del Xúquer) (XXX, 157.20).

Estany dels Lladres, en el terme d'Espot (Pallars Sobirà) (*DECat.* v 24b44.56) (aquest, però, més aviat del cèltic LATRO-, d'on el derivat *Lladrer*, art. infra).

De LATRONEM, -ONES, les formes declinades del ll. LATRO, d'on prové el cat. *lladre*.

La Cova Lladró, partida del terme de Portell de Morella (XXVIII, 668.21).

Font del Lladró, partida del terme de Canals (Xàtiva) (XXXII, 29.1).

Penya-Latron, partida del terme de Vilamarxant (Camp de Llíria) (XXX, 109.12) (amb *ti* i *-n* conservades pel mossàrab).

La Val de Ladrons, NL antic del terme de Montblanc (Conca de Barberà), documentat l'any 1359 (*CoDoACA* XII,42).

ETIM. En part es tracta de LATRO en el seu significat llatí «bandoler, membre d'una banda de bandejats» o «pirata» (*DECat.* v, 20b39-42; 21a1-57). En part són formes provinents del genitiu llatí: en singular VALLIS LATRONIS; o gen. pl., *Penya-Latron* < PINNA LATRONUM; *Font del Lladró* < FONTEM LATRONUM «la font dels lladres»; *Cova Lladró* < CAVA LATRONUM, «cova dels lladres».

En el volum I 179 de l'*Onom.* s.v. *Lledó* hem explicat que el nom d'aquesta cala era *Cala Lladró* (S.XVII); i que el nom de l'illeta *La Dragonera*, adjacenta a Mallorca, deu venir de *ladroneguera* per metàtesi, com refugi de pirates: igual que *Cala Lladró* ve de LATRONUM en genitiu plural. J.F.C. i J.C.

LLADRER, -ERS, -ERA

El Lladrer paratge antic del terme de Pineda (Maresme), segons documents dels SS. XI-XII. 1056: «Ipsa *Ladreit* in term. de Pinida»; 1156: «loco nominato *Ladrem*» (*Diplomat.Mon.St.Pol.de Mar*, p.p. Pons Guri §13 i 33 (pp. 377.5, 395.4).

NL antic del terme de Prada (Conflent). Es troba documentat l'any 1379: *loco vocato al Ladrer* (Alart, *InvLC.*)

El Lladrer, o *Clot del ~*, torrent afluent de la riera del Pontiró, gairebé sempre sec, en el terme de Vilallonga de Ter i Setcases (Vall de Camprodon).

El Lladrero, partida del terme de les Viles de Turbó (Alta Ribagorça) (XIX, 80).

Lladres, veïnat del terme de Palafrugell (Baix Empordà), i pda. de Vilanova de les Escaldes (A.

Cerdanya, XXIII 93).

Els Lladressos, verbal del terme d'Erill (Vall de Boí, Alta Ribagorça) (XIII, 1600).

Los Lladressos, partida del terme de Talarn (Pallars Jussà) (XVIII, 96.8).

La Lladrera, partida antiga del terme de Mura (Bages); *ad ipsa Ladrera* a. 1055 (*BABL* VII, 500).

Les Lladreres, partida del terme d'Estac (Pallars Sobirà) (XXI, 119).

Las Lladreras, partida del terme de Torlarribera (Alta Ribagorça) XIX, 84).

ETIM. Probablement derivats col·lectius del mot pre-romà LATRO- 'albeca, la part fluixa de la fusta de l'arbre, que revesteix el cor (per sota de l'escorça)', d'on vénen el pall. *llaire* i l'aranès *ladre*, ço que sembla venir, per comparació, del cèlt. LATRO- 'vestidura de les cames i calces o mitges' (*DECat.* v 23b8 i 24b13 i b17-28. I veg., encara, l'art. següent i *Lairissa* (supra). J.F.C.

LLADRÓS

Llogaret pallarès, de la vall de Cardós, agre. al mun. d'Estaon.

Pron.: *ladrós*, a Tírvia, Casac. (1920); id. a Farrera, Estaon, Tavascan, i Esterrí de Cardós (1933-4); el Bosc de *ladrós*, que és gran i important, s'estén per la serra que separa la vall pròpia de Cardós del seu gran afl., el Vallat d'Estaon, des del Puig del Tabaca fins a la serra de Lleret (1934, LL. 18, p. 89).

MENCIONS ANT. 839: *Labroso*, Acte C.SdUrg. (ed.P.Pujol, nº 272). Però és errada de còpia evident, per *Ladroso*, car aqueixa *b* és un hapax (fins el Capbreu vulgar de l'Acte, s'absté) desmentit per totes les dades antigues i modernes d'aquest nom; 1120: *Ladros* (Valls Tab., *Priv. Àneu*, 289; 1281: *Ladros* (CCandi, *Mi.Hi.Ca.* II, 52).

ETIM. El nom li deu venir del gran *Bosc de Lladrós* en el qual abunda la fusta d'arbre: d'una variant *lladre* del nom de l'albeca, pall. *llaire*, aran. *ladre*, provinent del cèltic LATRO- 'revestiment', aquità *Ambi-latri*, cèlt. comú *latro-* (= *bracae*), alt arag. *-Latre*, com hem demostrat en *DECat.* v, 23-24, i notes 4-9; i *PVARGc.* s. v. *ladre*.

HOMÒNIMS I PARÒNIMS. N'hi ha en unes zones molt boscoses del Gironès etc. (V. art. *Lladrer*): Un altre designa un veïnat, agre. de Medinyà, però allí m'explicaren «*al ladrós* és la boscúria, que hi ha allí: una sureda» (1964, XLIV, 166); el veïnat avui consisteix sobretot en el mas dit Can Galí de *Lladrós* (p. 165), i és molt coneguda sobretot «La Font d'*en galí de ladrós*» (p. 167): aquest cop vaig oir-ho amb ò oberta, els altres amb un timbre indistint, o més aviat tancat; és err. la forma de la *GGC* (*Gir.*, p.364) «caseriu dels Lladres».